ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ ЯКІСНОГО ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНОГО КОДУ

Лекція 06 Об'єктно-орієнтоване програмування

План лекції

- Додатковий погляд на інкапсуляцію.
- Філософія об'єктно-орієнтованого проєктування програмного забезпечення.
- SOLID-принципи розробки об'єктно-орієнтованого коду.

Introduction Mark Seemann http://blog.ploeh.dk Pluralsighton and SOLID

ДОДАТКОВИЙ ПОГЛЯД НА ІНКАПСУЛЯЦІЮ

Питання 6.1.

Погляд на написання коду

- Фреймворки та бібліотеки є прикладами повторно використовуваних компонентів у програмних системах.
  - Наскільки регулярно Ви заглядаєте в їх первинний код при створенні своїх додатків?
  - Ці компоненти написані так, щоб не мати постійної потреби передивлятись їх код.
- Основне припущення Ваш код буде передивлятись та використовувати неграмотний програміст, що не знає особливості саме Вашої реалізації.
  - Пишіть код таким чином, наче ним буде користуватись маніяк-психопат, який знає Вашу адресу.
- Розглянемо іграшковий приклад та спробуємо вгадати, за що відповідають члени класу:

```
public class FileStore
{
    public string WorkingDirectory { get; set; }

    public string Save(int id, string message)

    public event EventHandler<MessageEventArgs> MessageRead;

    public void Read(int id)
}
```

Погляд на написання коду

```
public class FileStore
{
    public string WorkingDirectory { get; set; }
    public string Save(int id, string message)
    public event EventHandler<MessageEventArgs> MessageRead;
    public void Read(int id)
}
```

Проблема коду: важко зрозуміти, що він робить, не читаючи реалізацій

- Чому метод Save() повертає значення типу string?
  - Що може бути в цьому рядку?
  - Ехо-вивід повідомлення? Рядкове представлення іd? Статус-код, інкапсульований у рядок?
  - Без свіжої документації єдиний вихід переглянути первинний код:

```
public string Save(int id, string message)
{
    var path = Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
    File.WriteAllText(path, message);
    return path;
}
```

- При об'ємній та складній реалізації доведеться розбиратись з її особливостями.
- Чому Read() повертає значення типу void?
  - Тут видно, що може бути зв'язок з подією MessageRead.

У чому код поганий?

- Мета: сповільнити деградацію кодової бази, спричиненою тим, що кілька програмістів з команди пишуть спагетті-код.
  - Падає продуктивність у тривалій перспективі, оскільки все важче буде додавати нові фічі.
  - Стає проблематичніше супроводжувати код, оскільки в ньому виникають все нові й нові баги.
- Часто програмісти більше читають код, ніж пишуть його.
  - Потрібно так писати код, щоб він був читабельний та легкий для розуміння.
  - Проблема в тому, що коли Ви реалізуєте фічу, *Ви знаєте*, що вона повинна робити і про що Ви думали, коли реалізовували цю фічу.

Загальний погляд на інкапсуляцію

- Інкапсуляція оперує двома базовими поняттями:
  - *Приховування інформації (information hiding)* усталена та не зовсім вірна назва. За своєю суттю, це *приховування реалізації (implementation hiding)*. Наприклад, форми збереження паролів у класі.
  - Захист інваріантів (protection of invariants). Забезпечення неможливості чи значне ускладнення переходу об'єкта в некоректний внутрішній стан (invalid state). Ідея: додавати програмні перевірки передумов та постумов в сам клас.
- Разом з інкапсуляцією діють ще два принципи:
  - *Відокремлення команд та запитів (Command Query Separation, CQS)* операція повинна бути або командою, або запитом, проте не обома.
    - Говоримо про операції, а не методи чи функції, оскільки принцип має загальне застосування, не лише в ООП.
    - *Команда* це будь-яка операція, що має видимі в системі побічні ефекти: зміна біту пам'яті, збереження файлу тощо.
    - *Запит (query)* це будь-яка операція, що повертає дані. Термін введено до широкого поширення реляційних БД.
  - <u>Закон Постела (Postel's law)</u> визначає межі застосування принципу CQS.

Відокремлення команд та запитів (CQS)

■ *Команди змінюють (mutate) стан.* Приклади:

- void Save(Order order); // ймовірно, зберігає замовлення деяким чином
- void Send(T message); // ймовірно, надсилає деяке повідомлення певним чином
- void Associate(IFoo foo, Bar bar); // певним чином змінюється стан системи, щоб пов'язати foo i bar
- Оскільки такі методи нічого не повертають, вони, очевидно, повинні вносити побічні ефекти.
- Безпечно викликати запити всередині команд, проте не навпаки.

■ *Запити не змінюють стан.* Приклади:

- Order[] GetOrders(int userId); // ймовірно, повертає перелік замовлень користувача за його іd
- IFoo Map(Bar bar); // ймовірно, переформатовує інформацію з bar для реалізації інтерфейсу Ifoo
- T Create(); // деяким чином створює об'єкт узагальненого типу Т
- Запити природним чином є <u>ідемпотентними</u>: повторне задавання питання не змінює відповіді.
- Таким чином, запити безпечно викликати, що забезпечує базову коректність коду.
- Запити не створюють побічні ефекти, тому безпечні для виклику.

Перша версія демонстраційного коду

```
public class FileStore
   public string WorkingDirectory { get; set; }
   public string Save(int id, string message)
        var path = Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
        File.WriteAllText(path, message);
        return path;
   public event EventHandler<MessageEventArgs> MessageRead;
   public void Read(int id)
        var path = Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
        var msg = File.ReadAllText(path);
        this.MessageRead(this, new MessageEventArgs { Message = msg });
```

- Де тут запит?
  - За логікою, це *має бути* метод Read().
  - Проте за поточною сигнатурою методу виглядає як команда.
  - Це потрібно буде виправити, це один з проявів поганого коду.

```
public string Read(int id)
{
    var path = Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
    var msg = File.ReadAllText(path);
    this.MessageRead(this, new MessageEventArgs { Message = msg });
    return msg;
}
```

- Чи отриманий метод-запит не має побічних ефектів?
  - Метод викликає подію побічний ефект.
  - Обробники подій є методами-командами, тобто вносять побічні ефекти.
  - Видалимо подію цілком, нічого не втратимо, оскільки повідомлення повертається методом.

Рефакторинг коду

```
public class FileStore
{
    public string WorkingDirectory { get; set; }

    public string Save(int id, string message)
    {
        var path = Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
        File.WriteAllText(path, message);
        return path;
    }

    public string Read(int id)
}
```

```
public string GetFileName(int id)
{
    return Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
}
```

- Де тут команда?
  - Метод Save() за логікою має бути командою, проте виглядає і як запит (повертає значення), і як команда (утворює побічний ефект).
  - Це порушує принцип CQS.
- Виправимо порушення, прибравши повернення path із методу:

```
public void Save(int id, string message)
{
    var path = Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
    File.WriteAllText(path, message);
}
```

- Проте таким чином може втратитись важлива для викликаючої сторони інформація.
- Додамо метод-запит GetFileName(), який не матиме побічних ефектів.
- Виклик цього методу не змінює стан системи і є ідемпотентним. Клієнт може викликати метод при потребі.

Рефакторинг коду

```
public class FileStore
    public string WorkingDirectory { get; set; }
    public void Save(int id, string message)
        var path = this.GetFileName(id);
        File.WriteAllText(path, message);
    public string Read(int id)
        var path = this.GetFileName(id);
        var msg = File.ReadAllText(path);
        return msg;
    public string GetFileName(int id)
        return Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
```

- Ініціалізуємо змінні path за допомогою методу GetFileName().
  - Також видно, що можна викликати запити всередині команд: GetFileName() всередині Save().
  - Подолання порушення принципу CQS полягало в декомпозиції суперечливої операції на команди та запити.
  - Це і є відокремлення команд та запитів.
- Строге слідування принципу в команді розробників дозволяє покладатись на роботу коду без повного його розуміння.
  - Маючи лише високорівневе бачення.
  - Це скорочує час на читання коду.

Закон Постела (принцип надійності, Robustness principle)

- Що можна зробити на рівні коду, щоб підвищити довіру до програмної системи?
  - Як довіряти тому, що команда приймає вхідні дані?
  - Як довіряти тому, що запит поверне корисний відгук (дані)?
- Закон Постела: будьте дуже консервативними в тому, що надсилаєте, та ліберальними в тому, що приймаєте.
  - Якомога строгіше гарантуйте клієнту результат (консервативна відповідь)
  - 3 іншого боку, якщо зрозуміло, що клієнт зі своїми вхідними даними мав на увазі, приймайте ці дані (ліберальний прийом).
  - Наслідок з правила: якщо ввід (input) від користувача взагалі не зрозумілий, потрібно негайно повідомити про це клієнту (*npuнцun <u>fail-fast</u>*) та запропонувати вихід із ситуації.

Що може піти не так у цьому коді?

```
public class FileStore
    public string WorkingDirectory { get; set; }
    public void Save(int id, string message)
       var path = this.GetFileName(id);
        File.WriteAllText(path, message);
    public string Read(int id)
        var path = this.GetFileName(id);
        var msg = File.ReadAllText(path);
        return msg;
    public string GetFileName(int id)
        return Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
```

- Властивість WorkingDirectory може викликати проблеми наступним чином:
  - *(1) WorkingDirectory може бути null*, що призведе до виникнення винятку в методі Path.Combine() у всіх методах класу відбудеться збій.
  - Приклад збійного в рантаймі виклику:

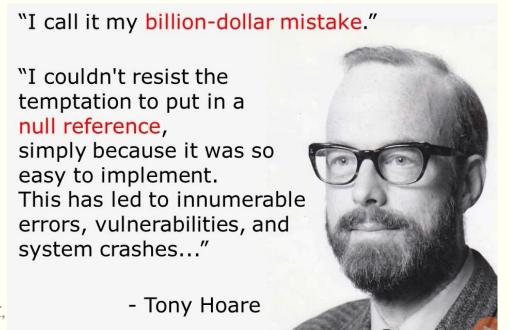
```
var fileStore = new FileStore();
fileStore.Save(42, "Hello world"); // Throws
```

- Потрібний інваріант принаймні, передумови для валідації.
- *(2) Шлях у WorkingDirectory* може бути некоректним.

Реалізуємо передумови

```
public class FileStore
    public FileStore(string workingDirectory)
        if (workingDirectory == null)
            throw new ArgumentNullException("workingDirectory");
        this.WorkingDirectory = workingDirectory;
    public string WorkingDirectory { get; private set; }
    public void Save(int id, string message)
   public string Read(int id)
    public string GetFileName(int id)
```

- Крок 1 додаємо явний конструктор, щоб гарантувати передачу шляху.
- Крок 2: зробити сеттер Working Directory приватним, щоб лише клас міг присвоїти значення.
- Крок 3: швидко реагувати (fail-fast) на передане в конструктор null-значення.
  - У більшості об'єктно-орієнтованих мов рядковий тип є нулабельним.

Реалізуємо передумови

```
public class FileStore
    public FileStore(string workingDirectory)
       if (workingDirectory == null)
            throw new ArgumentNullException("workingDirectory");
       if (!Directory.Exists(workingDirectory))
            throw new ArgumentException("Boo", "workingDirectory");
        this.WorkingDirectory = workingDirectory;
    public string WorkingDirectory { get; private set; }
    public void Save(int id, string message)
    public string Read(int id)
    public string GetFileName(int id)
```

- Проблему некоректного шляху також вирішуємо захисною перевіркою в конструкторі (fail-fast підхід).
  - Для демонстрації використано повідомлення «Воо», проте, очевидно, слід писати щось більш змістовне.

Реалізуємо постумови

```
public class FileStore
{
   public FileStore(string workingDirectory)
   public string WorkingDirectory { get; }
   public void Save(int id, string message)
   public string Read(int id)
   public string GetFileName(int id)
}
```

- Зараз клас має три методи-запити.
  - Властивість Working Directory організує лише ехо-вивід шляху, тому нецікава в контексті постумов.
- Які гарантії щодо виводу дають методи Read() та GetFileName()?

```
public string Read(int id)
{
    var path = this.GetFileName(id);
    var msg = File.ReadAllText(path);
    return msg;
}

public string GetFileName(int id)
{
    return Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
}
```

Реалізуємо постумови

```
public string GetFileName(int id)
{
    return Path.Combine(this.WorkingDirectory, id + ".txt");
}
```

- Почнемо з простішого методу GetFileName().
  - Він повертає рядок, проте чи завжди?
  - Метод навіть не перевіряє, чи значення this. Working Directory схоже на шлях до файлу.

· Передумова, що WorkingDirectory не дорівнює null, гарантує, що метод GetFileName() не поверне null, а

return msg;

public string Read(int id)

var path = this.GetFileName(id);
var msg = File.ReadAllText(path);

поверне нормальний рядок.

■ Які гарантії для методу Read()?

Метод GetFileName() завжди повертає string-значення, проте виклик File.ReadAllText() викине виняток,

якщо переданий шлях не буде існувати.

```
public string Read(int id)
{
    var path = this.GetFileName(id);
    if (!File.Exists(path))
        throw new ArgumentException("You suck!", "id");
    var msg = File.ReadAllText(path);
    return msg;
}
```

■ Також може передаватись id, якому не відповідає повідомлення (це не обов'язково виняткова ситуація).

Реалізуємо постумови

```
public class FileStore
{
    public FileStore(string workingDirectory)
    public string WorkingDirectory { get; }
    public void Save(int id, string message)
    public string Read(int id)
    public string GetFileName(int id)
}
```

- Перефразуємо запитання: що повинен повертати метод Read(), коли йому переданий id без повідомлення?
  - Порожній рядок теж повідомлення, тому не може стати індикатором цього стану.
  - Повернення null теж не вихід, оскільки метод GetFileName() гарантує повернення рядка (хоч тип string і допускає null-значення).
    - Матимемо неузгоджений API: метод GetFileName() завжди повертатиме рядок, а метод Read() – ні.
    - Подальше захисне програмування з перевірками на null тільки ускладнить код.
- Існують різні способи перевірки того, чи можна виконати операцію:
  - Підхід «Tester/Doer» найстаріший та найпростіший.
  - Підхід «TryRead» («TryParse»).
  - Підхід Maybe, запозичений з функціонального програмування.

Підхід «Tester/Doer»

```
public class FileStore
   public FileStore(string workingDirectory)
   public string WorkingDirectory { get; }
   public void Save(int id, string message)
   public bool Exists(int id)
       var path = this.GetFileName(id);
       return File.Exists(path);
   public string Read(int id)
       var path = this.GetFileName(id);
       if (!File.Exists(path))
           throw new ArgumentException("You suck!", "id");
       var msg = File.ReadAllText(path);
       return msg;
   public string GetFileName(int id)
```

- Якщо існує операція, щодо якої невідомо, чи можна її застосувати, слід створити окремий метод (тестер), який перевірятиме дану можливість.
  - Введемо метод Exists(), який перевірятиме можливість зчитування повідомлення по id.
  - Виклик відповідного АРІ може бути таким:

```
string message = "";
if (fileStore.Exists(49))
  message = fileStore.Read(49);
```

- Основна проблема підходу потоконебезпечність.
  - Навіть наприкінці 1990-х рр, коли проєктувався .NET Framework, потокобезпечність не була пріоритетом.
  - У короткий проміжок між викликами Exists() та Read() інший потік може видалити файл, що призведе до збою додатку.
  - В багатопоточних додатках підхід не спрацьовує.

Підхід «TryRead»

```
public class FileStore
    public FileStore(string workingDirectory)
    public string WorkingDirectory { get; }
    public void Save(int id, string message)
    public bool Exists(int id)
    public bool TryRead(int id, out string message)
        message = null;
        var path = this.GetFileName(id);
        if (!File.Exists(path))
            return false;
        message = File.ReadAllText(path);
        return true;
    public string GetFileName(int id)
```

- Якщо файл не існує, метод TryRead() поверне false, інакше буде зчитано текст з файлу в змінну message та повернуто true.
  - Потреби в методі Exists() тепер немає.
  - Клієнт, який використовує такий АРІ, працює приблизно так:

```
string message = "";
bool exists = fileStore.TryRead(49, out message);
```

- Виклик TryRead() відбувається атомарно.
- Хоч гонитва даних можлива, це можна виправити всередині методу TryRead().
- Проблема API не дуже об'єктно-орієнтований та зручний: метод TryRead() руйнуватиме ланцюги викликів методів, оскільки повертає не потрібне значення (message), а булеве значення.
- Більш об'єктно-орієнтований підхід для методів з out-параметрами виокремити клас, який міститиме як об'єкт вихідного тип методу, так і об'єкт типу out-параметра. Проте теж далеко не ідеальний варіант.

Підхід Maybe

```
public class FileStore
    public FileStore(string workingDirectory)
    public string WorkingDirectory { get; }
    public void Save(int id, string message)
    public string Read(int id)
        var path = this.GetFileName(id);
        if (!File.Exists(path))
            throw new ArgumentException("You suck!", "id");
        var msg = File.ReadAllText(path);
        return msg;
    public string GetFileName(int id)
```

Проміжний крок

```
public class FileStore
   public FileStore(string workingDirectory)
   public string WorkingDirectory { get; }
   public void Save(int id, string message)
   public IEnumerable<string> Read(int id)
       var path = this.GetFileName(id);
       if (!File.Exists(path))
           return new string[0];
       var message = File.ReadAllText(path);
       return new[] { message };
   public string GetFileName(int id)
```

- Реалізація все ще перевіряє, чи існує файл.
  - Якщо не існує, то повертається масив з порожнім рядком, інакше масив з повідомленням.
  - Проблема: розмиваються гарантії щодо вихідного результату роботи методу: може повертатись послідовність з довільною кількістю елементів. Це суперечить закону Постела.

Підхід Maybe

```
public class Maybe<T> : IEnumerable<T>
    private readonly IEnumerable<T> values;
    public Maybe()
        this.values = new T[0];
    public Maybe(T value)
        this.values = new[] { value };
    public IEnumerator<T> GetEnumerator()
        return this.values.GetEnumerator();
   IEnumerator IEnumerable.GetEnumerator()
        return this.GetEnumerator();
```

- Потрібно обмежити послідовність, яку повертає метод, одним елементом або їх відсутністю.
  - Це можна зробити, додавши в код написаний власноруч клас Maybe.
  - Він матиме два перевантажених конструктори: безаргументний для порожньої послідовності та з одним параметром для заповнення послідовності одним елементом.
  - Для простоти тут не вводяться захисні перевірки.
- Нова версія методу Read():

```
public Maybe<string> Read(int id)
{
    var path = this.GetFileName(id);
    if (!File.Exists(path))
        return new Maybe<string>();
    var message = File.ReadAllText(path);
    return new Maybe<string>(message);
}
```

- Вона може повертати, а може й не повертати рядок.
- Сама концепція може повторно використовуватись, тут вона гарантує неможливість повернення null.

```
var message = fileStore.Read(49).DefaultIfEmpty("").Single();
```

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

Наступне запитання: філософія об'єктно-орієнтованого проєктування програмного забезпечення